

De nordliga folkens tragedi

Den nordliga rasen har förlorat den naturliga omgivning den behöver för att fortleva. Rasfrågan har aldrig varit så aktuell, ödesmättad och definitiv som nu, men ändå förnekar den rådande maktstrukturen rasfrågornas existens. Okunskapen om dessa frågor och den avsiktliga tystnaden kring dem är i sig självt en stor orsak, kanske den största orsaken, till nordfolkens utplåning. Först när de tvingats upp på den offentliga dagordningen, när de inte längre kan undertryckas och censureras, avgörs frågan om nordfolkens räddning och ”mångkulturens” fall.

INOM DET ANTIKA DRAMAT är tragedi en persons, eller ett folks, undergång eller förgörelse, ofta förorsakad av en ödesdiger brist hos dem själva, eftersom de endast kan förgöras för egen hand, genom självutplåning. Så ligger det till med de nordliga eller nordeuropeiska folken och deras rasliga fränder runtom i världen, de av nordlig härkomst och rastyp. En dominant ideologi och ett värdesystem som är djupt antinordligt i den mest extrema bemärkelse – som är emot den nordliga rasens själva existens – har vänt nordfolken mot sin ras och dess intressen, och därigenom mot sig själva och sina intressen, och de håller på att förgöra sig själva. Denna destruktiva antinordliga ideologi är manifesterad i mångrasismen, de mångrasliga förhållandenas ideologi, den situation under vilken många folk av olika rastillhörighet samexisterar på samma territorium och i samma samhälle, och som utgör den omedelbara orsaken till de nordliga folkens undergång.

Förgörelsen av den nordliga rasens omgivning

Ras handlar om befolkningar. De egenskaper enligt vilka vi definierar och identifierar rastillhörighet är inte individuella särdrag utan en befolknings egenskaper. En ras är en stabiliserad befolkning, som i var och en av sina generationer består av olika individer som utgör de övergående komponenterna i dess potentiellt odödliga livskedja. Så länge som varje generation för vidare sina gener i motsvarande grad till nästa generation förändras inte den genetiska reservoaren, och följaktligen inte rasen som helhet heller, utan förblir i sin totala summa densamma i varje generation, trots att de individer som utgör dess befolkning varierar. De enskilda träden i skogen skiftar, men skogen förblir samma skog, och så är det även med en ras. Så länge som summan av vad som traderas mellan generationerna förblir densamma och andra inkompatibla inslag inte förs in utifrån för att förändra det – antingen genom förändring av de existerande elementens proportioner, eller mer drastiskt genom tillförsel av helt annorlunda element – kommer rasen att förbli densamma och bevaras i sin helhet.

Det finns varierande grader av raslig överlappning eller likhet mellan de olika europeiska befolkningarnas enskilda medlemmar. En del medlemmar av de österrikiska och italienska befolkningarna – till exempel – liknar varandra, men befolkningarna som helhet överlappar inte, utan är klart distinkta. Om man tar en grupp på 100 individer från varje europeiskt land, och givet att varje grupp är representativ – beträffande typ och proportioner – för sin befolkning, så skulle den genomsnittliga personen inte ha någon svårighet att skilja mellan den italienska gruppen och den österrikiska gruppen, då varje grupp skulle ha en stor andel individer av rastyper som är antingen helt frånvarande eller mycket sällsynta i den andra gruppen. Om det två grupperna emellertid blandades samman, skulle den genomsnittliga personen, eller till och med en expert, vara mindre än 100% träffsäker i sin sortering av de 200 individerna i deras respektive befolkningsgrupper. Detta beror på att det förekommer en överlappning i de två befolkningarnas rasliga sammansättning. Samma förhållande råder mellan de italienska och brittiska befolkningarna, bortsett från att skillnaderna är större och överlappningens omfattning mindre. Det råder till och med mindre överlappning mellan de infödda skandinaviska befolkningarna och den italienska befolkningen, vilket gör att en blandad grupp av representativa individer förmodligen skulle kunna sorteras med en träffsäkerhet på en bra bit över 90%. Varje befolkning bildar en fortplantningsgrupp i vilken de olika typernas proportioner stabiliseras i en balans som kan bestå oändligt, varvid befolkningens rasliga kontinuitet upprätthålls så länge som proportionerna inte förändras genom införseln av andra element utifrån.

Begreppet raslig miljö är centralt för förståelsen för rasfrågan. Den rasliga miljön består av raselementens typer och proportioner inom en stabiliserad raslig befolkning. Det förutsätts att de olika raselementen i ett givet samhälle, som delar samma utrymme, så småningom kommer att beblandas till en enda folktyp och genetisk reservoar. En ras skapas och bevaras i en specifik raslig miljö, det vill säga ett spektrum av specifika rastyper i bestämda proportioner, och detta är den miljö som fordras för dess bevarande eller fortsatta existens. Om den avlägsnas från denna rasliga miljö, eller om den rasliga miljön förändras, kan inte rasen fortsätta att existera i samma form, utan kommer att omvandlas eller skiftas i riktning mot den nya rasliga miljön.

De nordeuropeiska eller nordliga rastyperna – som är mest distinkta och proportionellt vanligast i de skandinaviska befolkningarna – utvecklades och har existerat under mer än 5.000 år i en speciell raslig miljö, i vilken särskilda proportioner av ett visst omfång rastyper upprätthållit en stabil balans eller jämvikt. Detta är den rasliga miljö som de nordliga rastyperna utvecklades i, och det är den rasliga miljö som krävs för deras fortsatta existens eller bevarande. Om denna rasliga miljö förändras genom införsel av element utifrån kommer de rasliga proportionerna inom befolkningen att förändras och den rasliga balansen att rubbas och destabiliseras. Införseln av mindre distinkt nordliga rastyper kommer att förorsaka en minskning av de distinktaste typernas proportioner, samt – om förändringen är stor nog – deras slutgiltiga utplåning. Införseln av totalt nya och inkompatibla icke-nordliga, eller till och med icke-europeiska, rastyper rubbar balansen i befolkningen till och med

mer drastiskt och förgör den etniska miljö som krävs för nordligt bevarande. Detta resulterar först i utplåningen av de distinktare nordliga rastyperna och slutligen hela den nordliga befolkningen. Detta är vad som nu händer, eller har hänt, med Västeuropas, Amerikas och Australiens nordliga folk. Deras rasliga miljöer, som de behöver för sin fortsatta existens, förstörs – eller har redan blivit förstörda – av mångrasismen.

Förnekandet av den rasliga verkligheten

En skandinavisk bekant anmärkte en gång att han samtyckte till sitt lands rasliga heterogenisering med motiveringen att det var trist att alla såg ut som han och att de nya invandrarnas variationsrikedom gjorde saker och ting intressantare. Men att addera nya raselement till en befolkning ökar inte dess rasliga mångfald eller variationsrikedom, eller spektrum av rastyper, på lång sikt. De olika typerna kommer slutligen att blanda sig samman till en mer likformig typ med ett mycket smalare variationsspektrum. Den faktiska långsiktiga effekten av att addera nya raselement är inte en vidgning av rastypernas spektrum utan snarare en förskjutning av deras spännvidd bort från det ursprungliga raselementet och mot de nya elementen. Addition av element av en rastyp får den andra rastypens element att reduceras eller gå förlorade. Detta är ett faktum om raser som, liksom så mycket annat i verkligheten, är en fråga om antingen eller. Man kan ha antingen det ena eller det andra, antingen det här eller det där, men inte både och. Man kan ha antingen nordligt bevarande eller mångrasism, men inte både och. Man kan inte både bevara de nordliga folken och blanda dem med andra raser, vilket är den oundvikliga konsekvensen av mångrasliga livsvillkor. Den nordliga rasen kan inte fortsätta att existera utanför sin naturliga rasliga miljö, det vill säga det förhållande den behöver för att existera. Den kan inte fortsätta att existera i den mångrasliga miljön. Mångrasismens faktiska långsiktiga konsekvenser är att till sist kommer ingen i den skandinaviska land att se ut som han. Hans likar kommer inte längre att finnas.

Detta enkla, grundläggande och fundamentala antingen-eller-faktum, som inbegriper de nordliga folkens mest vitala intressen, har fullständigt ignoreras av den mångrasliga maktstruktur som dominerar Västvärldens kulturer och regeringar, och det diskuteras, beaktas eller erkänns aldrig, utan förnekas genom underlåtenhet och undertryckande. Hela det mångrasliga samhället och kulturen förnekar rasfrågornas existens, och det varken behandlar, medger eller ens nämner dem. Den mest kritiska av dessa förnekade fakta handlar om mångrasismens rasligt destruktiva konsekvenser för de nordliga folken. Frågor av yttersta betydelse står på spel, men ändå är medvetenheten om dem låg. Mest pockande är frågan om de nordliga folkens fortsatta existens, överlevnad och bevarande, men ändå erkänns det inte utan undviks eller förnekas.

Detta förnekande är produkten av en ideologi, ett värdesystem och syn på livet och tillvaron, som är djupt antinordligt. I det mångrasliga värdesystemet räknas helt enkelt inte den nordliga rasen och dess intressen, dess fortsatta existens, välbefinnande och oberoende. De är inte av någon betydelse eller

av något värde, och därför inte värda hänsyn. De är inte legitima föremål för omsorg. De är inte metafysiskt signifikanta, inte viktiga på något högre plan eller för livets yttersta mening eller syfte. Därför förnekas de nordliga folkens rasliga intressen och rättigheter, och till och med deras rasliga existens förnekas. Det som förnekas kan kränkas utan risk, och de nordliga folkens intressen och rättigheter kränks i ordets extremaste bemärkelse. Deras själva existens kränks och förgörs. Den mångrasliga maktstrukturen påkallar inte öppet att nordfolken ska utplånas. Åtminstone inte uttryckligen, inte ännu. Men den befrämjar och upprätthåller de mångrasliga förhållanden som förorsakar nordlig utplåning, samt undertrycker eller förföljer varje motstånd mot den nordliga utplåningens orsaker likväl som varje strävan efter nordligt bevarande, eller varje påkallade av den rasliga separation som krävs för nordlig fortlevnad. Stöd åt mångrasismen är outtalat stöd åt nordlig utplåning, mångrasismens ofrånkomliga konsekvens. De två kan inte åtskiljas.

Men tack vare sin dominanta kulturella och politiska ställning har mångrasisterna aldrig behövt ta itu med frågan om nordligt bevarande eller deras politikts destruktiva konsekvenser för den nordliga rasen. Istället är de konstant på offensiven och attackerar varje motstånd mot deras politik, eller stöd för nordliga intressen, i de mest extrema termer. Stöd för vitala nordliga intressen definieras som "högerextremism", av vilket vi kan sluta oss till att motstånd mot vitala nordliga intressen är en "vänsterorienterad" ståndpunkt. På så sätt stämplas vanligen varje stöd för nordliga intressen som "nazism" i någon form eller grad, och diskussionen av de fundamentala frågor som står på spel förhindras. Ord kan användas för att bringa klarhet eller förvillan, för att presentera och beskriva frågorna eller undvika och dölja dem. På Uppsala universitet såg jag sommaren 1989 affischer som löd: "Bekämpa nazism – demonstrera till stöd för invandringen." Föreställ er om affischerna hade formulerats: "Bekämpa det svenska folkets bevarande – demonstrera till stöd för deras ersättande med arabiska, afrikanska och asiatiska invandrare." När allt kommer omkring så var detta deras egentliga betydelse, deras verkliga mening om man går till botten med saken. Men sådan uppriktighet och erkännande av mångrasismens konsekvenser, och kanske mål och avsikt, är mycket sällsynt. Oavsett hur politiskt korrekt sådan uppriktighet än kan tänkas vara, så skulle det fortfarande inte vara politiskt klokt att uttrycka sig på det sättet utanför de fanatiska mångrasisternas inre led.

Är det "högerextremt" att vilja att de nordliga länderna och deras infödda befolkningar fortsätter att existera, att de bevaras? Är det "vänsterorienterat" att vilja att de nordliga folken ska upphöra att existera för att istället ersättas av andra folk? Är nordliga intressen "högervidna"? Är detta en fråga om "höger" eller "vänster"? Vem vet? Det tas inte upp till diskussion. De till "höger" säger inte uttryckligen att de är för nordligt rasligt bevarande, och de till "vänster" säger inte uttryckligen att de är emot det. Men handlingar talar tydligare än ord, och varje falang som har en position inom maktstrukturen, eller någonstans i närheten av den, agerar till stöd för mångrasismen och de nordliga folkens följaktliga förgörelse och ersättande, oavsett om de beskrivs som "höger" eller "vänster". Man kan inte vara mer antinordlig än så.

Måste den nordliga rasen förgöras?

Jag är nordeuropé, nordamerikan, en amerikan av nordeuropeisk härkomst. Nordeuropéerna är mitt folk och mina rasliga fränder. Jag älskar min ras. Den är värdefull och viktig för mig och jag bryr mig djupt om dess intressen, dess välbefinnande och dess framtid. Dess fortsatta existens och bevarande i sin helhet är för mig av fundamental betydelse. Den förgörelse av de nordeuropeiska folken, av nordfolken i deras nya och gamla hemländer, som nu pågår till följd av mångrasismens konsekvenser, och som jag är vittne till, är en stor tragedi för mig.

Inbitna mångrasister konfronterar ofta nordliga bevarare med frågan: ”Varför borde den nordliga rasen bevaras?” Detta är en fråga som aldrig borde ställas. Inget som existerar som en del av Naturen borde behöva rättfärdiga sin fortsatta existens. Om man har mänskligheten som referenspunkt, så borde ingen existerande del av mänskligheten behöva rättfärdiga sin fortsatta existens. Mer specifikt, om man har den nordliga rasen som referensgrupp, som jag har, och allting på denna jord mäts i termer av dess intressen och ses ur dess synvinkel, så är dess fortsatta existens och välbefinnande av fundamental betydelse.

Den fråga som borde ställas, men som aldrig ställs och därför aldrig besvaras, är: ”Varför måste den nordliga rasen förgöras?” Hur kan mångrasisterna rättfärdiga den rasliga förgörelse eller utplåning av de nordliga eller övriga europeiska folken som är den oundvikliga konsekvensen av, och kanske till och med den outtalade avsikten med, deras politik? Min ras förgörs av mångrasismen och jag vill veta varför. Vilket skäl skulle kunna vara så tvingande, vilket mål så nödvändigt, vilket intresse så överlägset att de nordliga folkens existens borde uppoffras för att uppfylla dem? Står svaret att finna i universalistiska abstraktioner såsom den mänskliga gemenskapen? En vision av världsfred och harmoni när alla folk är av en ras och alla rasliga skillnader avskaffats? En hyperaltruistisk mission att uppoffra sin egen ras till förmån för andra? En falsk humanism som kränker de vitala eller livsnödvändiga intressena hos – själva existensen av – den nordliga delen av mänskligheten för att tjäna andra rasers icke-vitala, icke livsavgörande intressen? En förvrängd tolerans av det annorlunda, det främmande, som överdrivits till självförgörelsens grad och fördömer självbevarande reaktioner som xenofobi? En religiös villfarelse som finner behag i att förgöra rasliga skillnader, och som börjar med förgörelsen av den nordliga rasen? Eller handlar allting egentligen om makt i överensstämmelse med de marxistiska läror som utgör grunden för den ”vänsterorienterade” tanken, med icke-nordliga grupper och deras allierade nordliga rasförrädare som söker eliminera vad de uppfattar som huvudkonkurrenten om makt eller det främsta hindret mot att uppnå absolut makt – den nordliga rasen? Vilket svar som än kan tänkas ges – om och när mångrasismens förespråkare någonsin tvingas avge ett svar – skulle det inte kunna rättfärdiga att förgöra eller förlora ens den minsta del av den nordliga rasen.

Varför förgörs den nordliga rasen?

Nu till en besläktad men faktiskt mycket annorlunda fråga. ”Varför förgörs den nordliga rasen?” En del av svaret är att inte heller denna fråga någonsin blir ställd. Frågan reses aldrig, så den blir aldrig behandlad eller besvarad. De som befrämjar de processer och den politik som förorsakar de nordliga folkens förgörelse har aldrig besvarat denna fråga. De har aldrig behövt svara för att de aldrig blivit tillfrågade. Att bara ställa dem frågan i ett forum där de skulle vara tvungna att besvara den skulle vara ett betydande steg framåt för att höja medvetenheten om vad som händer, om mångrasismens konsekvenser – att nordfolken förgörs medelst rasblandning och ersättande.

Detta leder till en mycket viktig del av svaret, nämligen bristen på medvetenhet. Folk vet helt enkelt inte vad som händer, de är inte medvetna om mångrasismens rasligt destruktiva konsekvenser. I sin brist på information och kunskap hyser de en falsk föreställning om att en mångfacetterad mångraslig befolkning kommer att fortsätta att bibehålla sin fulla mångfald, att alla de olika raselementen kommer att forstätta att samexistera som de är, och inser inte att den blandning som är en oundviklig konsekvens av mångrasismen oundvikligen skulle förgöra den mångfalden, eller åtminstone den nordliga delen av den. Denna falska föreställning är en dödlig illusion, och det första steget mot att rädda nordfolken är att ersätta denna med fullständig kunskap om mångrasismens verkliga konsekvenser.

En annan viktig del av svaret är att den nordliga rasen har vänts mot sig själv, mot sina egna intressen, av vår tids dominanta kulturella inflytanden. Vad är skälet till detta fenomen av den nordeuropeiska rasgruppen mot sig själv? En del patologiserar det som ett uttryck för självhat. Detta är förmodligen sant i särskilt extrema fall, men jag tror att den främsta och generella orsaken är att de nordliga folken i grund och botten är omedvetna om var deras intressen ligger, de är okunniga om sin folkgrupps intressen. Hur kan de vara för sina intressen, eller motsätta sig politiska program som skadar dessa intressen, om de inte vet vilka dessa intressen är eller ens att de existerar? Vad kan hindra dem från att vara emot sina egna rasliga intressen, från att motsätta sig handlingar som stödjer deras egna rasliga intressen, och från att stödja andra rasgruppers motsatta intressen, om de är okunniga om sin egen grupps rasliga intressen och därigenom även okunniga om dessas motsatsförhållande till andra gruppers intressen? Folk tenderar att stödja de intressen som de kan se, de intressen de känner till eller är medvetna om, och om de enda intressen de kan se, de enda intressen de känner till eller är medvetna om, är andra rasgruppers intressen, så kommer dessa att vara de intressen de kommer att stödja, till och med om de strider mot deras egen rasgrupps okända intressen. Folk kan bara agera på grundval av vad som är känt. Okända intressen kommer alltid att uppoffras till förmån för kända intressen. Resultatet av matematiska ekvationer bestäms av kända faktorer. Additionen eller subtraktionen av en term förändrar en ekvations utfall. Endast när en term är närvarande kan den logiskt beaktas som en del av ekvationen. Vår rasgrupps intressen har inte funnits med i de rasliga frågornas moraliska ekvation, och därför har de inte

blivit beaktade eller behandlade. Subtraktionen av dem från den moraliska ekvationen har förändrat dess utfall till vår nackdel. Adderandet av dem till den moraliska ekvationen kommer att förändra utfallet till vår fördel.

Kan den nordliga rasen räddas?

Kan den nordliga rasen räddas? Det korta svaret är lyckligtvis ja. Skälet till detta är att makten att göra det fortfarande finns inom oss om vi väljer att använda den. Den nordliga rasen har fortfarande makten att besluta om sitt eget öde, att vara herre över sitt eget levnadsöde. Likt Dorothy i Trollkarlen från Oz, som fick veta att hon alltid hade förmågan att återvända till Kansas närhelst hon valde att göra det, har även vi förmågan att vakna ur vår kollektiva rasliga mardröm om vi så väljer.

Vi har sett att när våra intressen är frånvarande i beslutsprocessen för rasliga frågor så blir besluten i dessa frågor följdriktigt fattade i strid med våra intressen. Utan representation – utan närvaro – har inte våra intressen någon moralisk ställning och varken erkänns eller beaktas, utan kan kränkas fritt för att gynna andra rasgrupper vars intressen är representerade och närvarande. Detta är moralisk logik. Först när våra intressen finns närvarande – när de åtnjuter representation – kommer de att inta en moralisk ställning och erkännas och behandlas vid beslut i rasliga frågor. Detta är orsaken till att våra motståndares främsta ansträngning, som har varit central för deras framgång, har gått ut på att hindra våra intressen från att bli kända. Vår främsta ansträngning måste vara den motsatta, att göra våra rasliga intressen så kända som möjligt, så att de inte längre kan ignoreras eller förnekas utan måste erkännas och beaktas vid avgörandet av rasliga frågor.

Mångrasismens makt över de nordliga folken beror samtycket av offren, vilka absorberas av det mångrasliga systemet. Utan deras villiga acceptans, samarbete och stöd vore systemet maktlöst. Detta samtycke uppnås genom moralisk skrämsel och aggression, eftersom mångrasismen upplevs ha ett moraliskt överläge, en position att utöva moralisk auktoritet och kontroll utifrån. Denna moraliska dominans grundar sig på förnekandet av nordliga rasliga intressen. Enligt mångrasismens normer är de enda intressen som existerar, eller är värda omsorg, de icke-nordliga rasgruppernas intressen, som den representerar. Nordliga rasliga intressen erkänns inte som giltiga eller legitima – i praktiken existerar de helt enkelt inte – och ignoreras och förnekas därför och blir aldrig beaktade eller behandlade vid utformningen av raslig policy. Då de enda intressen som existerar är de icke-nordliga rasgruppernas, utgör deras intressen den enda måttstock enligt vilken alla handlingar och all policy mäts och bedöms moraliskt. Enligt denna måttstock är alla pro-nordliga handlingar till stöd för det nordliga folkets intressen i praktiken definierade som riktade emot de icke-nordliga rasgruppernas intressen, eftersom dessa är de enda intressen som erkänns och beaktas. Det finns helt enkelt inga nordliga intressen att ta vara på.

Mångrasismen kan på så sätt felaktigt porträtteras som en vinna-eller-vinna-situation, där varje grupp drar fördel och vinner och ingen grupp lider skada

eller förlorar, eftersom de nordliga intressen som kränks och förgörs inte erkänns som verkliga. Varje uttryck av stöd för nordliga intressen tolkas därför som varandes emot eller "anti" andra gruppers intressen. Det står fullständigt klart att det är nödvändigt att vi hävdar vår rasgrupps intressen, att vi visar att de existerar och är verkliga, och att mångrasismen skadar dem, så att de inte längre kan ignoreras eller förnekas utan måste erkännas och behandlas. Därefter kommer det att bli tydligt att myten om att mångrasismen är en vinna-eller-vinna-situation är falsk, eftersom den kränker den nordliga rasens fundamentala intressen, inklusive dess mest vitala intresse av alla – dess fortsatta existens.

Pro-nordliga handlingar kommer aldrig att erkännas som moraliska, och antinordliga handlingar kommer aldrig att erkännas som omoraliska, förrän nordliga intressen erkänns som verkliga och legitima, och stöd för dem som moraliskt riktigt. När nordliga intressen erkänns och behandlas som legitima och betydelsefulla så kommer ansträngningar till stöd för dessa intressen att erkännas som moraliska, och mångrasismen, som slutligen kommer att bli sedd som bokstavligen riktad emot det nordliga folkets vitalaste intressen, kommer att betraktas som omoralisk.

Mångrasismens dominans byggdes inte upp på en dag. Den har en historia. Dess framgång har byggts upp av en gradvis och växande process som normaliserade den samtidigt som den marginaliserade nordliga intressen till den grad att nästan hela den nordliga befolkningen – dess offer, vars intressen den kränker och förgör – nu har absorberats i detta system. Förhoppningsvis kan det förgöras mycket snabbare än det byggdes upp, innan det lyckas förgöra oss.

Detta PDF-dokument får spridas fritt i oförvanskad form. Delar ur vårt material får citeras och spridas fritt. Vi uppmanar spridning.

Besök författarens egen hemsida på www.racialcompact.com.

Besök www.preservationist-books.com för fler böcker och skrifter för gratis nedladdning. En stor del vårt material finns på både svenska och engelska för utskrift i A4-format och lämpar sig väl för hålslagning och arkivering i pärm. Det går utmärkt att skriva ut i US Letter-format. På Preservationist-Books.com finner Ni även information om varifrån man beställer tryckta upplagor i den utsträckning sådana utgivits.

Hjälp till att sprida våra böcker och skrifter. Skicka dem till vänner och bekanta, länka till www.preservationist-books.com, hänvisa till och citera ur våra verk i debattfora och diskussionsgrupper.

(Tips: Använd "Text Select Tool" i Acrobat Reader för att markera text som sedan kan kopieras och klistras in i egna dokument, debattinlägg etc.)

Kontakta oss på contact@preservationist-books.com.